som det ogsaa vil være til uberegnelig Nytte for Fiskeriet deroppe. Dette drives endnu der med nogle smaa 2 eller 3 Mands Baade. Efter at vi imidlertid have faaet Frederikshavns Havn udvidet, har Fiskeriet derfra taget et betydeligt Opsving, og Fiskeriet fra Frederikshavn drives nu for en væsentlig Del med store Fiskekuttere, hvad der ogsaa er nødvendigt nu, da Fiskebestanden er længere ude i Havet, end den har været i tidligere Tider. Men hvorledes ere Forholdene nu ved dette rige Fiskerleje ved Lilleheden eller Hirtshals? De ere saaledes, at Fiskerne tidt maa se paa, at Fiskekuttere gaa ud paa Fiskefangst, medens de selv maa ligge stille paa Grund af Vejrforhold, som, skønt de ikke ere aldeles ugunstige, saa dog ere saa ugunstige, at Fiskerne ikke ere i Stand til at gaa ud over dette farlige Vand nærmest Land, og det er jo sørgeligt, saa meget mere, som dette ikke hænder saa sjældent. Heldigvis er der dog Aar imellem, at vi have saa ulykkelige Forhold, at en Del af Fiskerne under deres Fiskeri maa tilsætte Livet, inden de naa hjem. Jeg var meget glad ved at høre, at den meget ærede Indenrigsminister var villig til at støtte Henstillingen om en Pension eller Understøttelse til den bekendte Lars Kruses Enke, og jeg tror, det er rigtigt, at Staten paa den Maade yder Understøttelser, men jeg tror alligevel, det vilde være mange Gange heldigere, om man gjorde noget for i Fremtiden at afværge saadanne Ulykker, som her ske, og jeg tror, det kunde ske, dersom man gjorde noget for, at Fiskerne noget mere trygt kunde gaa baade ud til deres Arbejde og ind derfra. Det høje Ting maa huske paa, at naar Fiskerne skulle ud, maa de først i Vandet til midt paa Livet for at faa Baaden ud, og lige saa gaar det, naar de skulle have Baaden ind. Det er saaledes et besværligt og farefuldt Arbejde at gaa til, og derfor vil jeg gerne tillade mig at støtte dette Andragende, og jeg har noget Haab om, at den højtærede Minister for de offentlige Arbejder vil være med til i indeværende Aar at støtte Sagen om en Tilbygning paa 200 Fod til Molen. Vi vilde da være naaede saa langt, at denne kan yde en betydelig Beskyttelse for Fiskerbaadene, og Forholdet vil da blive det, at Fiskeriet vil være i Stand til at udvikle sig fra disse 2 à 3 Mands Baade til større Fiskefartøjer. Faren for disse vil da ikke være saa stor, og man vil da fremtidig kunne øve sin Bedrift ude i Havet. Tilmed er man af den Overbevisning, at hvis man fik denne Mole forlænget, vilde man være i Stand til at kunne foretage baade Indladning og Udladning fra større Fartøjer ved selve Molen; thi den vil da komme ud til 16 à 17 Fod Vand og ikke have den før omtalte Sandbanke foran sig. Summen, som Anlægget andrager, er 230,000 Kr., og Vandbygningsdirektøren udtalte i sin Tid, da han undersøgte disse Forhold, at det vilde være rigtigt at gaa dertil, og der var intet andet, der skulde afholde fra at gøre det, end Hensynet til den store Bekostning. Jeg vil dog imidlertid haabe, at en Bekostning paa 230,000 Kr., naar det gælder at sikre Livet for en stor Befolkning i Fremtiden, naar den gaar ud til sit daglige Arbejde, ikke kan siges at være mange Penge at ofre fra Statens Side, tilmed da det jo skulde betragtes som et Forsøgsarbejde. Jeg vil derfor meget anbefale denne Sag til den højtærede Ministers og det kommende Finansudvalgs Velvilje. Jeg har, som sagt, Grund til at haabe baade paa Finansudvalgets og Ministerens velvillige Tilslutning, idet de begge i Fjor, da et Forslag blev stillet paa Tillægsbevillingsloven, udtalte sig meget velvilligt om Sagen og kun mente, at Forslaget var fremkommet saa sent, at det maatte tilraades, det blev taget tilbage. Nu i Aar er Sagen kommen frem ved Finanslovens første Behandling, og der maa altsaa i Aar være tilstrækkelig Tid til nøje at overveje dette Spørgsmaal. Jeg haaber, ja jeg tvivler ikke om, navnlig naar man lægger Vandbygningsdirektørens Beretninger til Grund for sine Overvejelser, at man vil komme til det Resultat, at det vil være rigtigt fra Rigsdagens Side at bevilge den her omtalte Forlængelse af Molen oppe ved Hirtshals. Hermed skal jeg anbefale denne Sag til det høje Ting og den højtærede Minister.

Neergaard: Jeg skal begynde med at rette et Par Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som noget har misforstaaet mine Bemærkninger om Budgettet. Visse Misforstaaelser kunne jo komme af, at den ærede Minister i Begyndelsen af min Tale ikke var til Stede, men først kom noget senere. Den ærede Ministers Imødegaaelse maa altsaa støtte sig paa Anden haands meddelelser, og heraf kunne Misforstaaelserne jo let forklares. Den ærede Minister troede saaledes, at jeg havde oversat, at det var den forhøjede Telegramtakst,

---

Rettelse.

Sp. 221, L. 29 f. n.: „Rigsdagen", læs: „Rigsretten".